

og endelige Myndighed til at vedtage mindre Mulfter i disse Sager vedvarende er hos Politidirektøren og kun kan udøves af ham. Jeg kan ikke nævne nogen omfattende Kreds af Exempler derpaa, men jeg er bleven gjort opmærksom paa en Art af saadanne, som jeg her skal fremdrage. Det er den, der knytter sig til Forordningen 10de Januar 1840 om Fjerselsen af Skibsjournaler eller Logbøger. Undersøgelsen af, hvorvidt der i Fjerselsen af disse Skibsjournaler, eller i Indleveringen af dem eller i andre dertil knyttede Forhold er begaaet en Forsælse eller ikke, er siden Oprettelsen af Sjø- og Handelsretten henlagt til denne Ret. Det er Justitssekretæren i Retten, der har at anfille denne Undersøgelse, og derpaa er det Rettens Formand, der har at behandle Sagen videre, men saaledes, at den egentlige Fastsættelse af Mulften, naar denne ikke bestemmes ved ligefrem Dom, stæer af Politidirektøren efter en Indstilling til ham fra Sjø- og Handelsrettens Formand. Naar der nu altsaa er Tale om denne Myndighed til at afgjøre Sagen ved en saadan arbitrair Mulft, og naar man har borttaget fra Politidirektøren hele den Myndighed, han hidtil har havt til at dekretere Mulft for saadanne Forhold, hvor skal da Sjø- og Handelsrettens Formand for Fremtiden gaae hen med sin Indstilling. Han kan ikke længere gaae til Politidirektøren, thi dennes Myndighed er tagen bort, og han kan og skal aabenbart ikke gaae til den nye Politiretsdommer, som ikke har med denne Art Sager at gjøre. Der maa altsaa findes en anden Instants, hvor Afgjørelsen lægges hen, og det er da naturligt, at den henlægges til Sjø- og Handelsretten; men det maa dog ansees for nødvendigt, at der til anden Behandling stæer en Tilføjelse derom. Det kan være, at der maastee findes andre Exempler end det, som jeg her har hentet fra Forordningen af 10de Januar 1840, paa, at den Politidirektøren tilkommende Undersøgelsespligt er delegeret hen til en anden Autoritet.

Jeg haaber forøvrigt, at de Forandringer, som skulle foretages i det foreliggende Lovudkast, ikke ville være saa vanskelige at gjøre, da det synes, at der fra adskillige Sider udtaler

sig en temmelig stor Enstemmighed for at vende tilbage til det Lovudkast, som ifjor vedtoges, kun med den Undtagelse, at vi tage imod den noget større Fylde af Regler, som den høitærede Justitsminister har vidst at lægge ind i sit Lovudkast, og optage nogle enkelte af de Tilføininger, som ere skete i Landstinget, men igrøvt ikke indlade os paa den Forandring, som er sket i det andet Thing, og som væsentligt bestaaer i at benytte denne Leilighed til at foretage en Slags Reform af Retspleien i det Hele taget. Lad os holde os til Lovudkastets oprindelige Tanke, at være et uundgaeligt Supplement til det, som er Hovedsagen, og som ret snart vil ligge for: Reguleringen af det kjøbenhavnske Politi.

S. Sags: Den ærede sidste Taler har — det være mig tilladt at sige ham det — givet det meest slaaende Beviis for, at jeg havde Ret til at tale imod, at man tænkte for meget paa Udkastet fra forrige Aar. Den ærede Rigsdagsmand har med sædvanligt Snille sammenlignet det forrige Lovudkast med det, som nu foreligger. Men kan man tænke sig noget klarere Vidnesbyrd om, at det virkelig er lidt farligt at dvæle ved Sammenligningen, end den Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand gjorde det? Hvad vi have for os, er det nye Lovudkast; det er dets enkelte Bestemmelser, vi skulle bedømme, uafhængig af, hvad der har foreligget tidligere. Den ærede Rigsdagsmand fremhævede, og med Ret, at man i det andet Thing havde været starr i sin Kritik mod, hvad her var sket, men vilde det nu ikke være smukt, om vi kunne bære over med det andet høie Thing ved at vise, at vi ikke ere saa ungdommelige, at vi jo efter et heelt Aars Forløb have glemt denne Kritik? Lad os derfor tage Lovforslaget roligt for os, som det foreligger, uden Hensyn til, hvad der foregik dengang. Det har imidlertid den ærede Rigsdagsmand ikke gjort, idet han sagde, at i dette Lovudkast var det Nye ikke godt og det Gode ikke nyt. Det er for haardt sagt; thi naar den ærede Rigsdagsmand sammenligner § 5 i det Lovudkast, vi vedtog ifjor, med §§ 5 til 14 i det foreliggende Lovforslag, saa vil han see, at der er sket en meget væsentlig Forandring til